

Alpine Anarchist ontmoet Pantrarna

De Panthers in Zweden?

Alpine Anarchist

november 2012

Pantrarna, "The Panthers", is een organisatie die in februari 2011 is opgericht in Biskopsgården, een voorstad van Göteborg, Zweden. Hun naam is een directe verwijzing naar de Black Panther Party, door wiens principes en acties zij zich sterk geïnspireerd voelen. De leden van Pantrarna zijn voornamelijk jongeren en jongvolwassenen. Hun compromisloze strijd voor sociale rechtvaardigheid heeft in Zweden veel media-aandacht gekregen en ze staan in de voorste gelederen van een nieuw opkomende "suburbane beweging". Lees het artikel "Panthers in Zweden" van AAP-lid Gabriel Kuhn (oorspronkelijk gepubliceerd in CounterPunch vol. 19, no. 20) en bekijk hun website voor meer informatie. In oktober 2012 sprak Alpine Anarchist met de Panthers Homa Badpa, Yassin Ben Salah en Murat Solmaz over de doelen en principes van de Pantrarna.

Hoe zijn de Panthers opgericht?

Murat: Ik en enkele andere studenten van de community college waar ik op zat raakten betrokken bij een campagne om een jeugdcentrum te redden. We besloten dat we een organisatie moesten oprichten om de strijd verder te voeren. Dus dat hebben we gedaan.

Hoe groot is de organisatie nu?

Murat: We hebben een kern van 40 zeer toegewijde activisten, een geregistreerd lidmaatschap van ongeveer 150, en letterlijk duizenden sympathisanten.

Hoe hebben jullie de naam gekozen?

Yassin: Het was een van de namen die al vroeg werden aanbevolen. We stemden er unaniem voor tijdens onze tweede vergadering.

Waarom zo'n duidelijke verwijzing naar de Black Panther Party?

Murat: Ik had veel gelezen over de Black Panthers en was geïnspireerd door hun doelen en methoden. Ik dacht dat we die konden toepassen op onze strijd. Wij kunnen ons ook identificeren met mensen die zowel tegen sociaal onrecht als tegen racisme vechten.

Wat zeg je tegen mensen die denken dat het ongepast is om een concept uit de VS van de late jaren zestig over te brengen naar het hedendaagse Zweden?

Murat: Als de ideeën en methoden goed en toepasbaar zijn, waarom niet? Trouwens, de geschiedenis van de Black Panther Party is inspirerend en moet voortleven. Zelforganisatie was niet alleen belangrijk in de VS eind jaren zestig, het is overal en altijd belangrijk.

De Black Panthers worden vaak geassocieerd met het militante gebaar van het dragen van wapens. Jullie dragen geen wapens.

Murat: Toen Jamal Joseph voor het eerst naar een Black Panther kantoor ging en een wapen eiste, kreeg hij een boek. Wapens zijn meer dan alleen vuurwapens.

Yassin: Wapens zijn ook geen doel op zich. Ze zijn een uiting van zelfverdediging, en je draagt ze als het nodig is. In Zweden is dat nu niet het geval.

Een van de oprichters van de Black Panther Party, Bobby Seale, kwam op bezoek. Hoe is dat gebeurd?

Murat: Nadat we onze organisatie hadden opgericht, probeerden we in contact te komen met levende leden van de Black Panther Party. Via een voormalige Zwarte Panter medestander die nu in Zweden woont kwamen

we in contact met Bobby, en hij was bereid om op bezoek te komen. We hebben de universiteit en de Workers' Education Union erbij betrokken en zij betaalden voor zijn komst en die van kunstenaar Stephen Edwards. We vierden samen Mayday 2012 in Biskopsgården. We wilden de viering van 1 mei naar de buitenwijken brengen, waar de echte werkende klasse woont. De gebruikelijke mei-vieringen vinden plaats in de binnenstad, waar de rijke mensen wonen.

Homa: Het was geweldig om Bobby Seale in Biskopsgården te zien. Hij was erg nederig en inspirerend. Het betekende veel voor de jongeren die er waren.

Uit de buitenwijken komen lijkt een belangrijk deel van de Pantrarna identiteit te zijn. Wat betekent het om in Zweden uit de buitenwijken te komen?

Murat: Laat me je een paar cijfers geven over Biskopsgården: de jeugdwerkloosheid ligt op 45%, 95% van de woningen is ouder dan veertig jaar, slechts 35% van de jongeren studeert af aan de middelbare school, en 60% van de inwoners gaat stemmen, tegenover een landelijk gemiddelde van meer dan 80%. Ik denk dat dit een vrij goede indruk geeft van het leven in de buitenwijken.

De meerderheid van de mensen die in Biskopsgården, en in veel andere Zweedse voorsteden, wonen zijn eerste of tweede generatie immigranten met een achtergrond in verschillende landen. Het lijkt erop dat Pantrarna iedereen verenigt.

Yassin: Het enige wat telt is dat mensen het eens zijn met onze principes. Als organisatie willen we de levensomstandigheden voor iedereen verbeteren, ook voor arme Zweden die hier al generaties lang wonen. Iedereen moet een goed leven hebben, dat is de enige manier om racisme te overwinnen.

Wat zijn volgens jullie de belangrijkste doelstellingen van Pantrarna?

Murat: De doelstellingen op korte termijn zijn het vergroten van het bewustzijn over de situatie in de buitenwijken, het onder de aandacht brengen van de problemen van de mensen die daar wonen, en het organiseren in Göteborg.

Yassin: De plannen op lange termijn zijn om de organisatie landelijk te maken en de buitenwijken op eigen benen te laten staan. We moeten het schoolsysteem veranderen, ontmoetingsplaatsen creëren en coöperaties beginnen. Het ontwikkelen van een gemeenschapsgevoel en van verantwoordelijkheid voor de gemeenschap is cruciaal.

Murat: Het gaat stap voor stap. We begonnen met een strijd voor het redden van een jeugdcentrum. Nu krijgen we ons eigen jeugdcentrum Pantergården. Dit laat zien wat er mogelijk is als je er echt je hart in legt.

Homa: Onlangs hebben we de grootste krant van Göteborg, Göteborgs-Posten, laten toegeven aan alle eisen van een campagne die we waren begonnen vanwege hun vertekende berichtgeving over Biskopsgården. Wij waren de campagne begonnen nadat de krant ongegronde geruchten had verspreid over een van onze leden, Diren Öz, die in juli was vermoord. De redactie bood uiteindelijk haar excuses aan en financierde een rapport over Biskopsgården dat door lokale jongeren was gemaakt. Voor mij bewees dit dat we soms meer kunnen bereiken dan we voor mogelijk houden.

Is het gepast om Pantrarna een jongerenorganisatie te noemen?

Yassin: Nee, de organisatie is voor iedereen, maar we draaien de zaken om: in plaats van dat volwassenen beslissen wat het beste is, laten we de jeugd beslissen. De generatiekloof mag niet onderschat worden. Ouders

weten vaak niet veel over het leven van hun kinderen. Ze begrijpen niet dat Zweden niet meer het land is dat het was in de jaren 1960 en 1970.

Murat: In plaats van de traditionele aanpak te volgen waarbij we proberen de jeugd te veranderen via ouders en leerkrachten, proberen we de volwassen wereld te veranderen via de jeugd.

Je noemde het principe van zelforganisatie. Is dit een centraal aspect van jullie politiek?

Yassin: Absoluut. Mensen moeten zich verantwoordelijk voelen voor wat ze doen. Ze nemen niet noodzakelijk alle juiste beslissingen, maar als ze verkeerde beslissingen nemen, weten ze tenminste dat het hun beslissingen waren en zullen ze manieren vinden om dingen te herstellen. Als anderen verkeerde beslissingen voor je nemen, verlies je dubbel: de beslissing is verkeerd en het was niet eens de jouwe. Dit kweekt woede en frustratie.

De Zweedse media gebruikt altijd het voorbeeld van vandalisme in de buitenwijken, vooral het verbranden van auto's, als rechtvaardiging voor de sterke aanwezigheid van de politie, de beveiligingscamera's, enz. Jullie zijn standvastig geweest in jullie weigering om aan deze argumenten mee te doen.

Yassin: Ons standpunt is eenvoudig: we keuren deze acties niet goed, maar we begrijpen ze wel. Natuurlijk zijn er productievere manieren om je woede en frustratie te uiten dan het verbranden van auto's. Het promoten van deze manieren is precies wat wij doen. We proberen mensen te organiseren en hen de collectieve kracht te geven om echt iets te veranderen. Maar we begrijpen de woede en de frustratie, en als mensen geen andere middelen hebben, zullen ze die uiten door dingen te vernielen. De politie en de beveiligingscamera's kunnen niets doen om dit te stoppen, ze maken de situatie alleen maar erger. Alleen wij kunnen een verschil maken.

Murat: En dat hebben we al gedaan. Sinds de Panthers bestaan, is het vandalisme gestopt. De mensen zien dat er andere manieren zijn om te protesteren - manieren die, zoals Yassin zegt, productiever zijn. Die manieren helpen je niet alleen om met woede en frustratie om te gaan, maar ook om vooruit te komen. Er zijn bijvoorbeeld veel jongeren die drugs verkopen in de buitenwijken. Ze doen dit niet omdat ze slechte mensen zijn, ze doen dit omdat ze hun leven willen verbeteren, om een beetje geld te verdienen. Maar zoals een vriend van ons onlangs tegen een van de dealers zei: "Je staat hier de hele dag in de kou, en wat verdien je? Een paar honderd kronen? De Panthers vergaderen in warme kantoorgebouwen, eten broodjes, en krijgen miljoenen. Wat wil je nog meer?"

Over het bestormen van vergaderingen gesproken: Kun je ons iets meer vertellen over hoe je werkt?

Murat: We combineren onze organisatorische inspanningen met politieke confrontatie en sociale activiteiten. Ik denk dat dat het goed samenvat.

Yassin: We rommelen niet, we pakken problemen frontaal aan. We hebben campagnes gevoerd voor jeugdcentra, voor een eerlijke media-aandacht voor de buitenwijken, en voor een werkelijke verbetering van de openbare ruimte in plaats van het vullen met politie en camera's. Onder de regelmatige activiteiten die we organiseren zijn jeugd zomerkampen, voetbaltoernooien, en lezingen en discussies, bijvoorbeeld in het Rosa Parks Café dat we twee keer per maand organiseren.

Homa: We maken ook goed gebruik van sociale media. Ik denk dat dit een van onze sterke punten zijn. Het laat ook zien hoe wij, als jonge generatie, onze vaardigheden kunnen gebruiken voor politieke organisatie.

Jullie benadrukken vaak dat jullie anderen willen leren hoe ze moeten organiseren. Wat is de rol van de Pantrarna in jullie gemeenschap?

Murat: Wij zijn duidelijk een voorhoede. Wij geven voorbeelden die anderen kunnen volgen.

Yassin: Dit betekent niet dat we mensen vertellen wat ze moeten doen. Zij hebben volledige controle over hun projecten. Maar voordat je een project kunt starten moet je weten dat het echt mogelijk is en je moet enige kennis hebben van hoe het moet. Iedereen moet actief zijn, maar soms heb je bepaalde groepen nodig die dingen in gang kunnen zetten. Dat is waar wij een belangrijke rol spelen.

Murat: Onze benadering komt ook tot uiting in hoe we ons organiseren. Mensen moeten een doel zien in het organiseren. Als mensen bijeenkomsten bijwonen waar geen van hun concrete problemen worden aangepakt, zullen ze niet terugkomen. Noch overdreven formaliteiten of kleingeestige ideologische debatten zijn erg aantrekkelijk. Maar als mensen iets te bespreken krijgen dat hen echt aangaat... een jeugdcentrum, een voetbaltoernooi, of politiegeweld - zullen ze naar vergaderingen komen, en ze zullen hun mening delen over allerlei onderwerpen. Jongeren in de buitenwijken zijn slim, ze moeten alleen een stimulans hebben om betrokken te raken. Om een voorbeeld te geven: Er was een groep van 14-15 jarigen die een café runden op een van onze evenementen, en nu willen ze allerlei dingen doen, omdat ze het leuk vonden om zelf iets zelf te runnen. Het is een eenvoudig principe.

Yassin: Je moet kinderen een kans geven. Ik bedoel, je weet nooit, misschien wordt één van hen een nieuwe Malcolm X.

Je hoort vaak het argument dat gemeenschapsorganisatie kan helpen met sociale zaken, maar dat het niet meer complexe kwesties kan aanpakken, zoals economische. Wat is jullie kijk daarop?

Yassin: De principes veranderen niet echt. Mensen moeten actief worden en betrokken raken. Het vormen van coöperaties is erg belangrijk. Ze zijn een direct antwoord op de economische problemen in de buitenwijken: ze bieden mensen werk en helpen de middelen in de gemeenschap te houden. Tegenwoordig gaan de meeste middelen naar buiten. Natuurlijk hebben mensen steun nodig om coöperaties te vormen, en er moeten ook mechanismen zijn die voorkomen dat ze veranderen in bedrijven. Maar het is een cruciaal instrument.

Jullie hebben kritiek geuit op "kleingeestige ideologische debatten". Zien jullie dit als een groot probleem?

Murat: Het is een belangrijk probleem binnen links in Zweden. Veel groepen houden zich veel te veel bezig met ideologische kwesties en komen nooit toe aan het eigenlijke politieke werk. Er is veel romantiek en nostalgie in links. Je verheerlijkt een aantal verafgelegen revolutionairen en stelt je voor zoals zij te zijn, in plaats van je af te vragen hoe je kunt bijdragen aan revolutionaire politiek hier en nu. Daarom noemen wij onszelf liever een revolutionaire organisatie dan een revolutionaire organisatie - er zijn al veel te veel zelfbenoemde revolutionaire organisaties die niets voorstellen. Wij krijgen mensen actief, dat is revolutionair. Het grootste effect dat we tot nu toe hebben gehad is een groter bewustzijn in onze gemeenschap; mensen zijn betrokken geraakt bij sociale thema's.

Yassin: De focus op ideologie leidt ook tot ideologische splitsingen, waardoor mensen nog verder van het praktische werk af komen te staan.

Murat: Mensen verliezen de realiteit uit het oog. We zijn bijvoorbeeld beschuldigd van "samenwerking met bourgeois media", toen Göteborgs-Posten een krant steunde die door jongeren uit Biskopsgården was gemaakt, zoals Homa al zei. Het lijkt erop dat deze critici de strijd achter dit alles volledig zijn vergeten. Het was niet het resultaat van een deal, maar van een zware campagne. Maar ik denk dat je dit niet ziet als je een puur ideologische bril draagt.

Yassin: Als je niet bevooroordeeld bent op de manier zoals de meeste linkse mensen dat zijn, ben je bereid om met allerlei mensen samen te werken. Als je bijvoorbeeld tegen het kapitalisme bent, dan verwachten velen ter linkerzijde dat je op een bepaalde manier bent. Ze verwachten dat je een bepaalde taal gebruikt, bepaalde kleren draagt, of bepaald voedsel eet. Ik vind dat het kapitalisme moet stoppen, maar dat betekent niet dat ik aan deze verwachtingen moet voldoen. Diversiteit is de sleutel. Je moet met iedereen kunnen samenwerken, anders kom je nergens. Het maakt me niet uit waar mensen vandaan komen of wat ze doen; als ze willen werken aan positieve verandering in de gemeenschap, zal ik met ze samenwerken. En als het duidelijk is dat hun bedoelingen niet eerlijk zijn - bijvoorbeeld als ze alleen met je samenwerken omdat ze zich gedwongen voelen of omdat ze hopen dat ze er iets uit kunnen halen - dan draaien we dat gewoon in ons voordeel om. We weten dat Göteborgs-Posten niet met ons wilde samenwerken, maar dat ze zich gedwongen voelden. Dus, we onderhandelen niet, we eisen. En we geven niet op voordat onze eisen zijn ingewilligd. De dreiging van een confrontatie is er altijd, en ze weten dat we serieus zijn. Zo kun je veel bereiken, terwijl de ideologen vaak helemaal niets bereiken.

Dus er is geen Pantrarna-ideologie?

Yassin: Niets anders dan "Alle macht aan het volk". Je kunt dat peoplisme of panterisme noemen, als je wilt, maar wij zijn niet echt geïnteresseerd in "ismen". Die sluiten meestal alleen maar deuren en weerhouden je ervan om samen te werken met mensen die geweldig zouden kunnen zijn om mee samen te werken.

Kunnen jullie het uiteindelijke doel van de Pantrarna in een pakkende zin samenvatten?

Yassin: Gerechtigheid. Echte rechtvaardigheid, niet alleen praatjes.

Zal de beweging groeien?

Murat: Onvermijdelijk. De aandacht die we hebben gekregen is fenomenaal. Eind november gaan we naar Malmö om daar een Pantrarna-afdeling op te richten. In Stockholm hebben we een zusterorganisatie genaamd Megafonen. Dit is de toekomst. We blazen nieuw leven in de radicale politiek.

nl.anarchistlibraries.net

Alpine Anarchist
Alpine Anarchist ontmoet Pantrarna
De Panthers in Zweden?
november 2012

www.alpineanarchist.org

a-bieb.nl